

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XII. De Delegatione, Delegato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

si i, qui inter se differunt, non idem esse illud, de quo agitur, intelligent.] Et cumque non convenit definitio, non convenit etiam definitum, l. 2. §. appellata, & ibi Doctores ff. scierunt petatur. Camill. Borell. de Regis Catholici prestantia cap. 70. num. 122. & 123. Joan. Anton. Mangil. in tract. de imput. quest. 16. num. 18. & quest. 66. num. 14. Ludovic. Cenc. de censib. quest. 3. artic. 2. num. 17. & 18.

De Delatione Juramenti vid. Juramentum.

CAP. XII.

De Delegatione, Delegato.

Axioma I.

Delegatus Principis in causa sibi commissa major est quocumque ordinario. cap. sine n. de offe. delegat. cap. pastoralis n. §. praterea, de offe. ord. din. Gomes ad §. penales. Institut. de action. num. 45. Quod intellige respectu dignitatis & negotii commissi, non vero respectu firmitatis: cum firmitas sit jurisdictio ordinarii. vid. Marant. in disput. 1. quest. legal. num. 1. & num. 40. Alex. & communiter Doctores in rubric. ff. de offe. ejus qui mand. jurisdict.

II.

Delegationis verba diligenter sunt observanda & custodienda. l. diligenter §. in princ. ff. mand. & ultra expressa delegatio non extenditur, c. pen. ubi Gilman. & Dd. de offe. deleg. Et quicquid in delegatione expresse concessum non reperitur, prohibitum censetur. cap. inter corporalia §. sed neque. ubi Dd. de trans. Episcop. Anchar. conf. 207. in quest. col. 2. numer. 4. Angel. consil. 138. Vasis omnibus. numer. 1. in fin. Vant. in tit. de nullit. ex defect. jurisdict. deleg. num. 91. Farinac. 1. conf. 89. numer. 1. Quicquid enim prater verba & formam delegationis factum fuit, omnino nullum & invalidum est, cap. cum dilecta 22. ubi Dd. de refer. c. cui 27. de prob. in 6. cap. Vis de rest. spol. Innoc. in c. super literis. vers. in gl. de refer. unde & stricti juris num. 19. dicitur Menoch. 1. arb. judic. cas. 74. n. 56.

III.

Delegatus in alia causa alium subdelegare non potest, nisi in ea, quae ipsi commissae est. l. unic. C. qui pro sua jurisdict. adeo ut si de facto contrafecerit, sententia ab illo iudice lata ipso jure nulla sit. Ummius in disput. 1. n. 41.

IV.

Delegatio pro justa praestatione est. Anweisung ist an statt Zahlung l. 9. §. ult. Comm. di. vid.

Declaratur haec regula, quod procedat in his, quos idcirco teneri dicimus, qui habent actionem, non item in aliis creditoribus omnibus. l. §. in princip. de pecul.

V.

Quoties debitoris cessi consensus non accep-

sit, toties non est delegatio, sed nuda cessio l. 1. C. de Novat.

Ratio: quia cessio fit ignaro, delegatio vero non nisi volente debitore. (2.) in delegatione debitoris fit novatio, hinc consensus utriusque necessarius est, secus in cessione, ubi pristina obligatio salva manet penes cedentem, cessionarius vero tantum constituitur procurator in rem suam. Conf. Lenz. de nom. & act. Cess. cap. 4. membr. 4. per tot.

CAP. XIII.

De Delictis, Criminibus.

Axioma I.

Quoties tantum laeso agendi licentia competit, & eidem poena legibus determinata applicanda, toties delictum est privatum, quia sic ad privatum respicitur interesse, & ad id, ut resarciatur damnum rei privatae datum. Exempla sunt in furto, rapina, damno injuriā dato &c.

II.

Quoties cuivis ex populo agere licet ad poenam Reipubl. debitam, toties est delictum seu Crimen publicum, quia sic potissimum respicitur ad publicum interesse, & ut damnum Reipubl. illatum pensetur. Exemplum est in Crimine laesae Majestatis, homicidio &c.

III.

Quoties unusquisque ex populo agere potest, ita tamen, ut agenti applicetur poena, toties delictum est populare, quia hujus delicti vindictio potissimum pertinet ad jus populi tuendum. l. 1. ff. de popul. action. ita ergo si quis corruperit album pratoris, erit delictum populare l. 7. ff. de jurisdict. idem est, si quis ex adibus aliquid suspensum habuerit, quod nocere possit. l. 5. §. ult. ff. de his qui deiec.

IV.

Quoties laesus ad poenam legibus non determinata agit, toties est delictum extraordinarium: quia extraordinaria delicta, prout iudex arbitratur & extra ordinem coercentur. Exempla sunt in r. t. ff. de extraord. Crimin. vid. praepositis l. 1. pr. §. i. l. 6. ff. l. ult. ff. eod. ubi de circulatoribus, qui serpentes circumferunt. Conf. Zox. ad d. Tit.

V.

Delictum majus est illud, quod majori bono opponitur, post. Arist. 8. Eth. Farinac. conf. 85. num. 76. item si major ille qui peccat. Ernest. Cothm. 3. conf. 4. n. 13.

VI.

In delictis non quid delinquens facere seu dicere crediderit & opinatus fuerit, sed quod verè dixerit aut fecerit, spectandum est. Bart. in l. inter omnes §. rest. in fin. ff. de furt. Menoch. de arb. jud. quest. cas. 90. n. 20. Farin. 1. conf. 104. n. 18.

VII.

Delictis crescentibus poenae quoque exasperari debent l. 28. §. solent §. ff. de poen. Phil. Matth. ad l. 135. de R. I. n. 5.

VIII.

Delictum qui permittit, ipsemet delinquit, l. cum